

Περί αγάπης

Μέρος Γ'

Λόγος Η Κατά Ιουδαίων

Γιατί , αν κάποιος γνωρίζει τι σημαίνει τέλος πάντων πρόνοια αδελφών , γνωρίζει και αυτό, ότι δηλαδή τώρα πρέπει να κινηθούμε οπωσδήποτε και να επιδειξουμε κάθε προθυμία . Γιατί δεν αρκεί να τους ασφαλίσουμε μόνο πριν από την αμαρτία , αλλά και μετά τις πτώσεις τους πρέπει να απλώνουμε το χέρι βοήθειας. Γιατί και ο Θεός , αν το έκαμε αυτό από την αρχή διεσφαλίσε τον άνθρωπο πριν από την διάπραξη της αμαρτίας μόνο , μετά όμως την αμαρτία τον καταδίκασε και τον άφηνε να είναι συνεχώς πεσμένος , κανείς ούτε θα μπορούσε να σωθεί ποτέ. Αλλά δεν το κάμνει αυτό , γιατί είναι φιλόανθρωπος και ήμερος και επιθυμεί παρά πολύ τη σωτήρια μας , αλλά δείχνει πολλή φροντίδα και μετά τα αμαρτήματα μας. Γιατί και τον Αδάμ το ασφάλισε πριν από την αμαρτία και του είπε <<από τους καρπούς παντός δέντρου του παραδείσου

μπορείτε να φάτε, δεν θα φάτε όμως από τους καρπούς του δένδρου της γνώσεως του καλού και του κακού· γιατί την ημέρα κατά την οποία θα φάτε, θα πεθάνετε>> Γεν. 2,16-17 Να, τον ασφάλισε και με την ευκολία του νόμου και με την αφθονία των επιτρεπομένων και με την τιμωρία της μελλούσης κολάσεως και με το ότι αμέσως πρόσθεσε αυτήν (γιατί δεν είπε μετά από μία η δυο η τρεις ημέρες, αλλά την ίδια ημέρα, κατά την οποία θα φάτε, θα πεθάνετε) και με κάθε τρόπο, με τον οποίο έπρεπε να ασφαλισθεί ο άνθρωπος, τον ασφάλισε.

Αλλ' όμως, επειδή και μετά από μια τέτοια πρόνοια και διδασκαλία και συμβουλή και ευεργεσία έπεσε και δεν φύλαξε τα προστάγματα, δεν είπε αυτό ο θεός 'Τί χρειάζεται πια ή επί πλέον φροντίδα; ποιο το όφελος; Έφαγε, έπεσε, παρέβηκε τον νόμο, πίστεψε στον διάβολο, περιφρόνησε την εντολή μου, δέχθηκε το πλήγμα, κατέστη νεκρός, παραδόθηκε στο θάνατο και τιμωρήθηκε' γιατί πια να συνομιλώ μαζί του;' Τίποτε από αυτά δεν είπε, άλλα και πήγε αμέσως προς αυτόν και συνομίλησε μαζί του και τον παρηγόρησε και άλλο πάλι φάρμακο πρόσθεσε, το φάρμακο των κόπων και των ιδρώτων, και δεν σταμάτησε προηγουμένως να κάμνη και να επινοεί τα πάντα, μέχρι που ανέστη σε την πεσμένη ανθρώπινη φύση, την απάλλαξε από το θάνατο, και την οδήγησε προς τον ουρανό, χαρίζοντάς της μεγαλύτερα αγαθά από εκείνα που έχασε, και δίδαξε με τα έργα αυτά τον διάβολο, ότι δεν κέρδισε τίποτε από την επιβουλή εκείνη, αλλά βγάζοντας τους ανθρώπους από τον παράδεισο, θα τους δει ύστερα από λίγο στους ουρανούς να συναναστρέφονται με τους αγγέλους.

Αυτό έκαμε και στην περίπτωση του Κάϊν' γιατί και εκείνον τον ασφάλισε πριν από την αμαρτία και τον προειδοποίησε λέγοντας «αμάρτησες, ησύχασε στην εξουσία σου είναι ν' αποφύγεις την αποστροφή προς αυτόν και να τον εξουσιάσεις» Πρόσεχε σοφία και σύνεση!

Τίποτε τέτοιο δεν είπε ούτε και έπραξε ό θεός, αλλά πηγαίνει πάλι προς αυτόν και διορθώνει τον άνθρωπο και λέγει «που είναι αδελφός σου ο " Αβελ ;»Επειδή λοιπόν ο Κάϊν υποβλήθηκε σε πολλές τιμωρίες, σι' αγωνία και τρόμο και στεναγμούς, σε λύπη και σωματική παράλυση, όποιος σε φονεύσει, λέγει, θα σε απαλλάξει από τις τιμωρίες αυτές, ο ίδιος όμως θα επισύρει επάνω του την τιμωρία.Το ίδιο έκαμε και ο Απ. Παύλος. ...Το ίδιο λοιπόν κάμε και συ. Μιμήσου τον Σαμαρείτη εκείνον

του Ευαγγελίου , που τόση φροντίδα επέδειξε για τον τραυματία εκείνον. ...Ο ίδιος ο θεός το είπε αυτό' ότι δηλαδή «αν οδήγησης έστω και έναν άνθρωπο στη σωτηρία, λέγει, «το στόμα σου θα γίνει σαν το στόμα μου, καθαρό και άγιο». 'Ας μη αδιαφορούμε λοιπόν για τους αδελφούς μας ούτε περιερχόμενοι να λέμε, 'πόσοι νήστεψαν, πόσοι παρασύρθηκαν;' αλλά ας φροντίζουμε αυτούς.

Σκοπός είναι η επαναφορά στην ιερά ποιμνη εκείνων που παρασύρθηκαν .

'Ας μη λέμε λοιπόν περιερχόμενοι, ποιοι αμάρτησαν;' αλλά ας φροντίσουμε να διορθώσουμε μόνο όσους αμάρτησαν. Γιατί είναι πράγματι φοβερή ή συνήθεια, φοβερό το να κατηγορούμε μόνο τους αδελφούς μας και να μη φροντίζουμε γι' αυτούς το να διαπομπεύουμε τα κακά των ασθενών και να μη τα θεραπεύουμε. ... Γιατί ,όπως ακριβώς κατηγορώ εκείνους , ότι είναι ασθενής κατά την πίστη , έτσι κατηγορώ και εσάς , γιατί δεν θέλετε να θεραπεύσετε τους ασθενείς. Μήπως αυτό είναι αγαπητέ , το ζητούμενο να έρχεσαι εδώ να ακούσης τα λεγόμενα ? αυτό είναι αίτια καταδίκης , όταν την ακρόαση των λόγων δεν την ακολουθούν τα έργα.

Επίσης και με την παραβολή του καλού ποιμένα το ίδιο υπαινίχθηκε.

Επειδή λοιπόν και εγώ κατέθεσα το αργύριο στην ακοή σας, είναι ανάγκη πλέον να αποδώσετε σεις στον Κύριο τον τόκο, δηλαδή την σωτηρία των αδελφών σας. 'Ωστε, αν αρκεστείτε στο να κατέχετε μόνο τα λεχθέντα και δεν κάμνετε τίποτε εσείς, φοβούμαι μήπως δεχθείτε την ίδια τιμωρία με εκείνον που έκρυψε το τάλαντο στη γη. Γιατί εκείνος γι' αυτό, αφού του δέθηκαν τα χέρια και τα πόδια, ώδηγούνταν στο σκότος το εξώτερο, γιατί δεν μετέφερε στους άλλους εκείνα που άκουσε. Για να μην πάθουμε λοιπόν και εμείς τα ίδια, ας μιμηθούμε εκείνον, που έλαβε τα πέντε και εκείνον που έλαβε τα δύο τάλαντα. Και αν χρειασθεί να ξοδέσουμε για τη σωτηρία του πλησίον είτε λόγο είτε χρήματα είτε κόπο σωματικό είτε προσευχή είτε οτιδήποτε άλλο, ας μη διστάσουμε, ώστε, πολλαπλασιάζοντας από παντού το τάλαντο που ανάλογα μας δόθηκε από τον θεό, να μπορέσουμε ν' ακούσουμε τη μακάρια εκείνη φωνή «Εύγε, δούλε αγαθέ και πιστέ, επειδή στα λίγα φάνηκες πιστός, σε πολλά θα σε εγκαταστήσω. Είσελθε στη χαρά του Κυρίου σου» την όποια είθε να επιτύχουμε όλοι μας με τη χάρη και τη φιλανθρωπία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, μέσω του όποιου και μαζί με τον όποιο στον Πατέρα ανήκει ή δόξα και ή δύναμη, συγχρόνως και στο άγιο Πνεύμα, στους αιώνες των αιώνων. 'Αμήν.

Επίσης διάβασε >Περί σκανδάλων και περί διορθώσεως του αδελφού του οσίου Πατρός Νικοδημου Αγιορειτου(στην σελ. 72.-73 ..το τι με μέλει εμένα , τον είπε ο αδελφοκτόνος Καιν ..).Διάβασε λόγος 10^{ος} και 11^{ος} (Ι και ΙΑ´) και Μαξιμου Ομολογητου περι αγάπης .